ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 11 /ສພຊ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 22 ຕຸລາ 2004

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ, ປົກປ້ອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແນໃສ່ເສີມຂະຫຍາຍການພົວພັນ, ການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດ, ການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນ, ສະຕິປັນຍາ ເພື່ອຂະຫຍາຍກຳລັງການຜະລິດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ຮັບໃຊ້ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະການຫັນເປັນທັນສະໄໝເທື່ອລະກ້າວ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ ໃຫ້ຮັ່ງມີເຂັ້ມແຂງ.

ມາດຕາ 2. ນິຍາມຄຳສັບ

ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງການນຳເອົາທຶນຮອນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຊັບສິນ, ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະບົດຮຽນ ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ໂດຍຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ.

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງບຸກຄົນ ຫລືນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ມາລົງທຶນຢູ່ ສປປລາວ.

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ໝາຍເຖິງຜູ້ຮ່ວມທຶນ ຫລື ຜູ້ຮ່ວມມືທຸລະກິດກັບຕ່າງປະເທດໂດຍບຸກຄົນ ຫລືນິຕິບຸກຄົນຂອງຄົນລາວ ທີ່ຢູ່ ສປປລາວ ຊຶ່ງປະກອບມີບຸກຄົນ ຫລືການຈັດຕັ້ງຂອງຄົນລາວ, ຊາວຕ່າງດ້າວ ແລະຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ.

ຊັບສິນ ໝາຍເຖິງ ເງິນຕາ, ຊັບສິ່ງຂອງ ແລະຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ວິສາຫະກິດການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ, ວິສາຫະກິດປະສົມ ແລະທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ ທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 3. ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດສາມາດລົງທຶນໃສ່ການຜະລິດ, ທຸລະກິດໄດ້ໃນທຸກຂະແໜງການ ແລະທຸກເຂດການລົງທຶນຂອງ ສປປລາວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໃນບັນດາກິດຈະການ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ມີຜົນສະທ້ອນອັນຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນປັດຈຸບັນ ຫລື ຍາວນານ, ຕໍ່ສຸຂະພາບ ຫລື ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ.

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນໃສ່ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການ, ເຂດການລົງທຶນ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ແລະ 17 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ອາກອນ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການບໍລິການ ແລະຄວາມສະດວກອື່ນໆ ແກ່ນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 4. ການປົກປ້ອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ຊັບສົມບັດ ແລະ ການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຈະຖືກປົກປ້ອງຢ່າງເຕັມສ່ວນດ້ວຍລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍຈະບໍ່ຖືກ ເກັບເກນ, ບໍ່ຖືກຍຶດ ລວມທັງຈະບໍ່ຖືກໂອນເປັນຂອງລັດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ຊຶ່ງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຈະໄດ້ຮັບຄ່າທົດແທນຄືນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ II
ຮູບການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 5. ຮູບການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ສາມາດລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ດ້ວຍຮູບການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ;
2. ວິສາຫະກິດປະສົມລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດກັບຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນປະເທດ;
3. ວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%).

ມາດຕາ 6. ທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ

ທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ ແມ່ນການຮ່ວມທຸລະກິດນຳກັນ ລະຫວ່າງນິຕິບຸກຄົນລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຝ່າຍຕ່າງປະເທດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ຂຶ້ນຢູ່ ສປປ ລາວ.

ສຳລັບວັດຖຸປະສົງ, ຮູບແບບການຮ່ວມມື, ໄລຍະເວລາຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ, ສິດ, ພັນທະ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງແຕ່ລະຝ່າຍແມ່ນໃຫ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 7. ວິສາຫະກິດປະສົມ

ວິສາຫະກິດປະສົມ ແມ່ນວິສາຫະກິດທີ່ສ້າງຕັ້ງ ແລະຂຶ້ນທະບຽນຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງມີການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະເປັນກຳມະສິດຮ່ວມລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ແລະຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ. ການຈັດຕັ້ງ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະການພົວພັນລະຫວ່າງຜູ້ຮ່ວມລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ ຖືກກຳນົດດ້ວຍສັນຍາລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ ແລະກົດລະບຽບຂອງວິສາຫະກິດປະສົມນັ້ນ.

ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມນີ້ ຕ້ອງປະກອບທຶນຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ໃຫ້ຫລຸດ ສາມສິບສ່ວນຮ້ອຍ (30%) ຂອງທຶນຈົດທະບຽນ. ການປະກອບທຶນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຄິດໄລ່ເປັນເງິນກີບ ຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນມື້ປະກອບທຶນ.

ມາດຕາ 8. ວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%)

ວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ແມ່ນວິສາຫະກິດຂອງຕ່າງປະເທດທີ່ລົງທຶນແຕ່ຝ່າຍດຽວ ຊຶ່ງສ້າງຕັ້ງຢູ່ ສປປລາວ. ການສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ອາດຈະສ້າງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ ຫລື ເປັນສາຂາຂອງວິສາຫະກິດຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 9. ທຶນຈົດທະບຽນ

ທຶນຈົດທະບຽນຂອງວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຫລຸດ ສາມສິບສ່ວນຮ້ອຍ (30%) ຂອງທຶນທັງໝົດ. ໃນຕະຫລອດໄລຍະດຳເນີນທຸລະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດນັ້ນ ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຫລຸດທຶນຈົດທະບຽນ.

ມາດຕາ 10. ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍຂອງປະເທດອື່ນ ສາມາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ສຶກສາຄວາມອາດສາມາດເປັນໄປໄດ້ໃນການລົງທຶນ ແລະປະສານງານດ້ານເອກະສານຕ່າງໆ ເພື່ອສະເໜີລົງທຶນ.

ສໍາລັບຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຫລືຕົວແທນທີ່ມີເປົ້າໝາຍທາງການຄ້າ ແມ່ນບໍ່ນອນຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 11. ອາຍຸການອະນຸຍາດລົງທຶນ

ອາຍຸຂອງວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດແມ່ນອີງຕາມລັກສະນະ, ຂະໜາດ ແລະເງື່ອນໄຂຂອງກິດຈະການ ຫລືໂຄງການບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ແຕ່ອາຍຸຂອງວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ເຈັດສິບຫ້າປີ.

ໝວດທີ III
ສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 12. ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ມີສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກຈາກລັດ ໃນການສ້າງຕັ້ງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ;
3. ເປັນເຈົ້າກໍາມະສິດຕໍ່ຊັບສິນຂອງຕົນ;
4. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຊົ່າ ຫລື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ເຊັ່ນ: ນໍາໃຊ້, ຂາຍ ຫລື ເອົາຊັບສິ່ງຂອງທີ່ຕິດພັນກັບທີ່ດິນເຊົ່າ ຫລື ສໍາປະທານ ເປັນຫລັກຊັບຄໍ້າປະກັນນໍາບຸກຄົນອື່ນ ຫລື ນໍາສະຖາບັນການເງິນ ຫລືຮ່ວມທຶນ; ໃຫ້ເຊົ່າຕໍ່ສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ; ໃຫ້ສືບທອດສັນຍາເຊົ່າ ຫລື ສໍາປະທານທີ່ດິນຕາມອາຍຸຂອງສັນຍາ; ໃຊ້ສັນຍາເຊົ່າ ຫລື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອຮ່ວມທຶນ ຫລື ຄໍ້າປະກັນກັບບຸກຄົນອື່ນ. ສ່ວນລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການເຊົ່າ ຫລື ສໍາປະທານທີ່ດິນນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ແລະກົດໝາຍອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ນໍາໃຊ້ແຮງງານຕ່າງປະເທດ ຖ້າຫາກມີຄວາມຈໍາເປັນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ (10%) ຂອງແຮງງານ ຂອງວິສາຫະກິດ;
6. ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ແລະສະມາຊິກຄອບຄົວ ລວມທັງນັກວິຊາການ, ພະນັກງານ ທີ່ເປັນຄົນຕ່າງປະເທດຂອງວິສາຫະກິດລົງທຶນ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກໃນການຂໍວີຊາເຂົ້າ-ອອກ ຫຼາຍເທື່ອ ແລະ ອາໃສຢູ່ດິນແດນຂອງ ສປປລາວ ໃນໄລຍະຍາວ

ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ; ມີເງື່ອນໄຂຂໍເອົາສັນຊາດລາວໄດ້ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັນຊາດລາວ;

7. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ ທີ່ຈົດທະບຽນນຳຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ;
8. ສົ່ງຜົນກຳໄລ, ທຶນຮອນ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານພາສີ, ອາກອນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມອື່ນໆຄົບຖ້ວນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍແລ້ວຄືນປະເທດຂອງຕົນ ຫລື ປະເທດທີ່ສາມ ໂດຍຜ່ານທະນາຄານທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ;
9. ເປີດບັນຊີເປັນເງິນກີບ ແລະ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຢູ່ທະນາຄານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ;
10. ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ຫລື ຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າຕົນຖືກອັບປະໂຫຍດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ;
11. ໄດ້ຮັບສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 13. ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການຜະລິດ, ທຸລະກິດຕາມໃບອະນຸຍາດ, ຂັ້ນຕອນຂອງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ສັນຍາ ແລະຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ຖືບັນຊີຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບັນຊີວິສາຫະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນກໍສາມາດນຳໃຊ້ລະບົບບັນຊີອື່ນທີ່ສາກົນຮັບຮູ້ໄດ້ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກກະຊວງການເງິນ; ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ແລະການສະຫລຸບບັນຊີປະຈຳປີຂອງຕົນໃຫ້ ຄລທ ແລະຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ປະຕິບັດພັນທະພາສີ, ອາກອນ ແລະຄ່າທຳນຽມອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະທັນເວລາ;
4. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ;
5. ໃຫ້ບູລິມະສິດໃນການນຳໃຊ້ແຮງງານລາວ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍໃຫ້ກໍ່ສ້າງ ແລະຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ລວມທັງຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຢີ ໃຫ້ແກ່ແຮງງານລາວ;
6. ເອົາໃຈໃສ່ດ້ານສະຫວັດດີການ, ສຸຂະພາບ ແລະຄວາມປອດໄພຂອງຜູ້ອອກແຮງງານໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ;
7. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ການດຳເນີນທຸລະກິດ ມີຜົນກະທົບອັນຮ້າຍແຮງຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ, ຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງຊາດ ຫລືຕໍ່ຄວາມສະຫງົບຂອງສັງຄົມ;
8. ສ້າງຄັງສະສົມ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;

9. ໃຫ້ມີການປະກັນໄພ ແລະປະກັນສັງຄົມ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການປະກັນໄພ ແລະປະກັນສັງຄົມ;
10. ກໍລະນີທີ່ມີການຍົກຍ້າຍທີ່ຕັ້ງຂອງວິສາຫະກິດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍຕ້ອງບູລະນະສະຖານທີ່ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບປົກກະຕິ;
11. ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວການຜະລິດ, ການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນຕໍ່ ຄລທ ແລະຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
12. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນໆຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 14. ການເສຍອາກອນລາຍໄດ້ຂອງແຮງງານຕ່າງປະເທດ

ແຮງງານຕ່າງປະເທດທີ່ເຮັດວຽກໃນວິສາຫະກິດ ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງເສຍອາກອນລາຍໄດ້ບຸກຄົນໃຫ້ລັດຖະບານລາວໃນອັດຕາ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ (10%) ຂອງລາຍໄດ້ທັງໝົດຂອງຕົນ ຍົກເວັ້ນແຮງງານຂອງປະເທດ ທີ່ລັດຖະບານລາວໄດ້ເຊັນສັນຍາ ກ່ຽວກັບການເກັບອາກອນຊໍ້າຊ້ອນນໍາກັນ.

ໝວດທີ IV
ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 15. ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ລັດ ພິຈາລະນາໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໂດຍອີງໃສ່ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການ ແລະເຂດ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ແລະ 17 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 16. ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ

ລັດຖະບານກໍານົດກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ຊຶ່ງມີລາຍລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ກິດຈະການ ການຜະລິດສິນຄ້າ ເພື່ອສົ່ງອອກ;
2. ກິດຈະການກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້, ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ແລະ ຫັດຖະກໍາ;
3. ກິດຈະການ ອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງ, ອຸດສາຫະກໍາ ທີ່ນໍາໃຊ້ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຢີທັນສະໄໝ, ກິດຈະການຄົ້ນຄ້ວາວິໄຈວິທະຍາສາດ ແລະການພັດທະນາ, ກິດຈະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະຊີວະນາໆພັນ;

4. ກິດຈະການກ່ຽວກັບການພັດທະນາທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ສີມືແຮງງານ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສຸຂະພາບຂອງພົນລະເມືອງ;
5. ກິດຈະການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ;
6. ກິດຈະການຜະລິດວັດຖຸດິບ, ອຸປະກອນ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຜະລິດອຸດສາຫະກໍາ ທີ່ສໍາຄັນ;
7. ກິດຈະການພັດທະນາອຸດສາຫະກໍາທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການບໍລິການທາງຜ່ານ.

ມາດຕາ 17. ເຂດທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ

ລັດຖະບານກໍານົດເຂດສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໂດຍອີງໃສ່ທີ່ຕັ້ງທາງດ້ານພູມສາດ, ສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງເຂດ ຊຶ່ງແບ່ງອອກເປັນ 3 ເຂດຄື:

ເຂດ1: ເຂດພູດອຍ, ພູພຽງ, ທົ່ງພຽງ, ທີ່ບໍ່ມີ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດທີ່ເອື້ອອໍານວຍ ແກ່ການລົງທຶນ.

ເຂດ 2: ເຂດພູດອຍ, ພູພຽງ, ທົ່ງພຽງ ທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ ສາມາດຮອງຮັບ ການລົງທຶນໄດ້ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງແລ້ວ.

ເຂດ 3: ເຂດພູດອຍ, ພູພຽງ, ທົ່ງພຽງ ທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງຮອງຮັບການລົງທຶນໄດ້ດີແລ້ວ.

ສ່ວນລາຍລະອຽດຂອງການແບ່ງເຂດການສົ່ງເສີມການລົງທຶນນັ້ນ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງ.

ມາດຕາ 18. ນະໂຍບາຍ ດ້ານພາສີ, ອາກອນ

ວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນຕາມກິດຈະການ ຂອງຂະແໜງການ ແລະເຂດ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 16 ແລະ 17 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ຈະໄດ້ຮັບນະ ໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ທາງດ້ານພາສີ, ອາກອນ ດັ່ງນີ້:

ຖ້າລົງທຶນໃນເຂດ 1 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກໍາໄລ ເປັນໄລຍະເວລາ 7 ປີ ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນຈະໄດ້ເສຍອາກອນກໍາໄລເຕັມໃນອັດຕາ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ (10%).

ຖ້າລົງທຶນໃນເຂດ 2 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກໍາໄລ ເປັນໄລຍະເວລາ 5 ປີ, ຫລັງ ຈາກນັ້ນຈະໄດ້ເສຍອາກອນກໍາໄລໃນອັດຕາຫລຸດຜ່ອນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງ ສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ(15%) ໃນ ໄລຍະເວລາ 3 ປີ ແລະຫລັງຈາກນັ້ນຈະໄດ້ເສຍອາກອນກໍາໄລເຕັມ ໃນອັດຕາ ສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (15%).

ຖ້າລົງທຶນໃນເຂດ 3 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກໍາໄລ ເປັນໄລຍະເວລາ 2 ປີ ຈາກນັ້ນ ຈະໄດ້ເສຍອາກອນກໍາໄລໃນອັດຕາຫລຸດຜ່ອນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງ ຊາວສ່ວນຮ້ອຍ (20%) ໃນໄລຍະເວ ລາ 2 ປີ ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນຈະໄດ້ເສຍອາກອນກໍາໄລເຕັມໃນອັດຕາ ຊາວສ່ວນຮ້ອຍ (20%).

ໄລຍະຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ໃຫ້ນັບແຕ່ວັນທີ່ວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດດຳເນີນທຸລະກິດເປັນຕົ້ນໄປ. ສຳລັບບາງກິດຈະການປູກໄມ້ນັ້ນ ໄລຍະຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລໃຫ້ນັບແຕ່ວັນທີ່ວິສາຫະກິດມີກຳໄລເປັນຕົ້ນໄປ.

ເມື່ອໝົດໄລຍະການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລແລ້ວ ວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດຕ້ອງເສຍອາກອນກຳໄລຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ນອກຈາກນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນແລ້ວ ວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຍັງຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ໃນໄລຍະຍົກເວັ້ນ ຫລື ຫລຸດຜ່ອນອາກອນກຳໄລນັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນຕ່ຳສຸດ;
2. ກຳໄລທີ່ນຳໄປຂະຫຍາຍຕໍ່ໃນກິດຈະການຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໄປແລ້ວນັ້ນ ຈະຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລໃນປີການບັນຊີ;
3. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າ ແລະອາກອນທີ່ເກັບຈາກການນຳເຂົ້າ ຕໍ່ກັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງອາໄຫລ່, ພາຫະນະການຜະລິດໂດຍກົງ, ວັດຖຸດິບທີ່ບໍ່ມີຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຫລື ມີແຕ່ຫາກບໍ່ພຽງພໍ, ຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບທີ່ນຳເຂົ້າມາ ເພື່ອປຸງແຕ່ງ ຫລື ປະກອບ ເປັນຜະລິດຕະພັນເພື່ອສົ່ງອອກ;
4. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີຂາອອກ ສຳລັບຜະລິດຕະພັນ ເພື່ອສົ່ງອອກ.

ສ່ວນວັດຖຸດິບ ແລະຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບທີ່ນຳເຂົ້າ ເພື່ອປຸງແຕ່ງ ຫລືປະກອບເປັນຜະລິດຕະພັນ ເພື່ອທົດແທນສິນຄ້າຂາເຂົ້າ ກໍຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຫລືຫລຸດຜ່ອນພາສີ, ອາກອນທີ່ເກັບຈາກການນຳເຂົ້າ.

ສຳລັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດອຸດສາຫະກຳ, ເຂດການຄ້າຊາຍແດນ ແລະເຂດເສດຖະກິດສະເພາະອື່ນໆນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບ, ກົດໝາຍສະເພາະຂອງແຕ່ລະເຂດ.

ໝວດທີ V
ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 19. ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ

ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຜ່ານປະຕູດຽວ ຊຶ່ງແມ່ນຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ທີ່ມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ: " ຄລທ ".

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ ຄລທ ຂັ້ນສູນກາງ ຫລືຂັ້ນແຂວງ ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານປະກອບຄື: ສຳເນົາໜັງສືຜ່ານ

ແດນ, ຊີວະປະວັດ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫລືແຜນການດໍາເນີນທຸລະກິດ, ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບທຸລະກິດ ຖ້າຫາກແມ່ນນິຕິບຸກຄົນ, ສັນຍາຮ່ວມທຶນ ຖ້າຈະລົງທຶນໃນຮູບການວິສາຫະກິດປະສົມ.

ມາດຕາ 20. ການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານປະກອບຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ຄລທ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະໃຫ້ຄໍາຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນແກ່ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຕາມກໍານົດເວລາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ໂຄງການທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີສົ່ງເສີມ ສິບຫ້າ ວັນລັດຖະການ;
- ໂຄງການທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີເປີດມີເງື່ອນໄຂ ຊາວຫ້າ ວັນລັດຖະການ;
- ໂຄງການທີ່ພົວພັນກັບການໃຫ້ສິດສໍາປະທານ ສີ່ສິບຫ້າ ວັນລັດຖະການ.

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດທີ່ມີເງື່ອນໄຂຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະທະບຽນອາກອນພ້ອມກັນຢູ່ ຄລທ ບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນັ້ນ; ຈາກນັ້ນຈຶ່ງຖືວ່າເປັນວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຢູ່ ສປປລາວ.

ພາຍໃນ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນເປັນຕົ້ນໄປ ວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະການລົງທຶນຂອງຕົນ ຕາມຂັ້ນຕອນຂອງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປລາວ, ຖ້າບໍ່ປະຕິບັດຕາມກໍານົດເວລາດັ່ງກ່າວ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນຈະຖືກພິຈາລະນາຍົກເລີກ.

ໝວດທີ VI
ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 21. ອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະກໍາມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະຂັ້ນແຂວງ;
2. ຂະແໜງການ ແລະພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 22. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງ ຄລທ ຂັ້ນສູນກາງ

ຄະນະກໍາມະການສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ຊຶ່ງແມ່ນນາຍົກລັດຖະມົນຕີເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ, ມີສໍານັກງານຕັ້ງຢູ່ຄະນະກໍາມະການແຜນການ ແລະການລົງທຶນ, ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄ້ວາຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານພິຈາລະນາຕົກລົງ;
2. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງ ແລະສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ;
3. ສ້າງແຜນການ ແລະສັງລວມບັນຊີໂຄງການລົງທຶນ ທີ່ຕ້ອງການດຶງດູດການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ;
4. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ;
5. ພິຈາລະນາອອກ ຫລືຖອນໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໃນຂອບເຂດສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນໂຄງການທີ່ພົວພັນເຖິງການໃຫ້ສິດສໍາປະທານ;
6. ຊີ້ນໍາ ແລະປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະທ້ອງຖິ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ;
7. ຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຂອງວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດ;
8. ເປັນໃຈກາງປະສານງານໃນການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດ;
9. ຈັດກອງປະຊຸມປະຈໍາປີ ຂອງ ຄລທ ແລະກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ກັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 23. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງ ຄລທ ຂັ້ນແຂວງ

ຄະນະກໍາມະການ ສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງ ການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຂັ້ນແຂວງ ຊຶ່ງແມ່ນປະທານ ຄລທ ຂັ້ນສູນກາງເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງ, ຫົວໜ້າເຂດພິເສດ ແລະ ຄລທ ຂັ້ນສູນກາງໃນການສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ, ມີສໍານັກງານຕັ້ງຢູ່ພະແນກແຜນການ ແລະການລົງທຶນ, ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍການສົ່ງເສີມ ແລະດຶງດູດການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ;
3. ພິຈາລະນາອອກ ຫລືຖອນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ໃນຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;

4. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຕ່າງໆ ໃນໂຄງການທີ່ຕົນໄດ້ອະນຸມັດ ແລະໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະແຈ້ງການ ຂອງຂັ້ນເທິງ;
5. ຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະລາຍງານ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງ ຫລືຫົວໜ້າເຂດພິເສດ ແລະ ຄລທ ຂັ້ນສູນກາງ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ;
6. ເປັນໃຈກາງປະສານງານ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ເກີດຂື້ນ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ;
7. ຈັດກອງປະຊຸມປະຈຳປີຂອງ ຄລທ ຂັ້ນແຂວງ ແລະກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 24. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງດຳເນີນການສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຕາມສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ປະສານສົມທົບກັບ ຄລທ ຂັ້ນສູນກາງໃນການສ້າງລະບຽບກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ ແລະແຜນການກ່ຽວກັບການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ;
2. ສ້າງແຜນການ ແລະບັນຊີໂຄງການລົງທຶນ ທີ່ຕ້ອງການດຶງດູດການລົງທຶນ ຂອງຕ່າງປະເທດໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ, ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາ, ຂົນຂວາຍ ແລະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມພິຈາລະນາຕົກລົງໂຄງການການລົງທຶນ;
4. ຊີ້ນຳຂະແໜງການຂອງຕົນທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ແລະແກ້ໄຂຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນ;
5. ກວດກາ,ກວດການ ແລະປະເມີນຜົນກິດຈະການຂອງວິສາຫະກິດລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ແລະຄູ່ດຳເນີນທຸລະກິດຕາມສັນຍາໃນຂອບເຂດສິດ, ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ແລະລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ;
6. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ສຳລັບອົງການປົກຄອງ ແລະຂະແໜງການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່າວມາເທິງນີ້ ກໍໃຫ້ປະສານສົມທົບກັບ ຄລທ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຕາມສິດແລະໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້.

ໝວດທີ VII
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 25. ຫລັກການລວມ

ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ, ຖ້າຫາກມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນ ຄູ່ກໍລະນີຕ້ອງໄດ້ ປະຕິບັດຫລັກການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມນໍາກັນ, ໄກ່ເກ່ຍ ຫລື ຮ້ອງຟ້ອງ.

ມາດຕາ 26. ການໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງຄູ່ກໍລະນີບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ດ້ວຍຮູບການປານີປານອມນໍາກັນນັ້ນ ໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ ຄລທ ບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນັ້ນເປັນຜູ້ໄກ່ເກ່ຍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ ຄລທ ບໍ່ສາມາດໄກ່ເກ່ຍໄດ້ນັ້ນ ກໍໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ຄະນະກໍາມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 27. ການຮ້ອງຟ້ອງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ດ້ວຍການໄກ່ເກ່ຍ, ຄູ່ກໍລະນີ ກໍສາມາດຮ້ອງຟ້ອງໄປຍັງຄະນະກໍາມະການ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫລື ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທໍາ.

ໝວດທີ VIII
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 28. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ຫາກມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງສາພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 29. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລົງທຶນທີ່ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ຫາກລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫລື ໜັກ ດ້ວຍການກ່າວເຕືອນ, ໂຈະ, ຖອນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບໄປແລ້ວນັ້ນ ຫລື ມອບໃຫ້ສານພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 30. ມາດຕະການຕໍ່ບຸກຄົນອື່ນທີ່ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ເຊັ່ນ: ສວຍໃຊ້ຖານະຕຳແໜ່ງເພື່ອກີດໜ່ວງ ຫລື ຂັດຂວາງການສົ່ງເສີມ, ການອະນຸຍາດລົງທຶນ, ປອມແປງເອກະສານ, ຕົວະຍົວະຫລອກລວງ ຜູ້ລົງທຶນ, ຮັບສິນບົນ ຫລື ດ້ວຍການກະທຳອື່ນໆ ທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ລັດ ຫລື ຜູ້ລົງທຶນຈະໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ຈະຖືກປະຕິບັດວິໄນ ຫລື ມາດຕະການອື່ນໆຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ VIII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 31. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 32. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ ຫົກສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນ ທີ່ປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ. ຫລັງຈາກນັ້ນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ສະບັບເລກທີ 01/94/ສພຊ, ລົງວັນທີ 14 ມີນາ 1994 ຈະໝົດຜົນນຳໃຊ້ ໂດຍບໍ່ແຕະຕ້ອງເຖິງບັນດາສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະພັນທະ ຊຶ່ງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດໄດ້ຮັບ ຫລືຕ້ອງປະຕິບັດຕາມພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສະບັບເລກທີ 01/94/ສພຊດັ່ງກ່າວນັ້ນ. ຖ້າວ່າຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສະບັບ 01/94/ສພຊ ນັ້ນ ຫາກມີຈຸດປະສົງຢາກຂໍຮັບສິດປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງສົ່ງຄຳສະເໜີຂອງຕົນຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນກຳນົດ ຮ້ອຍຊາວວັນ ນັບແຕ່ວັນກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດເປັນຕົ້ນໄປ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ